

அறிவாராய்ச்சியியலில் உடன் பிறந்த எண்ணங்களுக்கான மறுப்புரை

(ஜோன் லொக்கின் மனித அறிவு பற்றிய கட்டுரையை அடிப்படையாகக் கொண்டதோர் ஆய்வு)

பொ.புலோகநாதன்
ponnuthurainathan1985@gmail.com.

ஆய்வுச் சுருக்கம்

மெய்யியலில் முதன்மைக்குரிய பகுதிகளில் ஒன்றாக அறிவாராய்ச்சியியல் அமைந்துள்ளது. இது ஆங்கிலத்தில் Epistemology என அழைக்கப்படுகிறது. Episteme என்பது அறிவையும் Logos என்பது முறையான ஆராய்ச்சி எனவும் பொருள் கொள்ளப்பட்டு அறிவு பற்றிய முறையான ஆராய்ச்சி அறிவாராய்ச்சியியல் என அழைக்கப்படுகிறது. இவ்வாய்வுத் துறையானது அறிவென்றால் என்ன? நாம் எவ்வாறு இவ்வறிவினைப் பெறுகின்றோம்? அறிவிற்கும் அபிப்பிராயத்திற்கும் இடையிலான வேறுபாடு என்ன? நிச்சயமான அறிவினைப் பெறுதல் சாத்தியமா? எனும் மேற்படி வினாக்களுக்கு விடைதேடுமோர் ஆய்வுத் துறையாக அறிவாராய்ச்சியியலைக் குறிப்பிடலாம். அறிவாராய்ச்சியியல் தொடர்பான பிரச்சினைகள் ஆதி கிரேக்கத்திலிருந்து தோற்றம் பெற்றிருப்பினும் இது தொடர்பான தீவிர ஆராய்ச்சிகள் நவீன காலத்திலேயே இடம்பெற்றன. குறிப்பாக, இக்காலத்தில் தோன்றிய அறிவு முதல்வாதிகள், அனுபவமுதல்வாதிகள், கான்ட் போன்றோர்களின் ஆய்வில் அறிவு பற்றிய ஆராய்ச்சி சிறப்பிடம் பெறுகிறது. அறிவுமுதல் வாதிகளான டேக்காட், ஸ்பினோஸா, லைப்பினிஸ்ட் போன்றோர் அறிவு உடன் பிறந்ததாக எமது உள்ளத்தில் காணப்படுகிறது எனவும் அது நியாயத்தினால் விருத்தி செய்யப்படுகிறது எனவும் குறிப்பிட்டனர். நியாயவாதிகளின் இக்கருத்தினை ஏற்காத அனுபவவாதிகளான ஜோன் லொக், பார்க்ளி, டேவிட் கியூம் போன்றோர் நியாயவாதிகளின் கருத்தினை மறுத்து அதாவது உடன் பிறந்த எண்ணங்கள் உண்டு என்பதை மறுத்து அனுபவத்தினூடாகவே அதாவது புலனுணர்வினூடாகவே நாம் நிச்சயமான அறிவினை பெற முடியும் எனும் கருத்தினை முன்வைத்தனர்.

இதில் குறிப்பாக அனுபவமுதல்வாதியாகிய ஜோன் லொக் தனது நூலான மனித அறிவு பற்றிய கட்டுரையில் Essay concerning human understanding உடன்

பிறந்த எண்ணங்கள் உண்டு என்பதை முற்றாக மறுத்துரைத்து அறிவினைப் பெறுவதில் அனுபவத்தின் இன்றியமையாமையை வலியுறுத்தியமையைக் காணலாம். இவ்வாய்வினை நேர்த்தியான துறையில் வடிவமைப்பதற்கு பல ஆய்வுமுறையியல்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. குறிப்பாக பகுப்பாய்வு முறையியல், விபரண முறையியல் என்பன பயன்படுத்தப்படுவதோடு இவ்வாய்வுக்குரிய தகவல்கள் யாவும் இலக்கிய ஆய்வுகள் மூலமே பெறப்படுகிறது. இவ்வாய்வு சார்ந்த மூலநூல்கள், உரை நூல்கள், விளக்கநூல்கள், சஞ்சிகைகள், ஆய்வுக் கட்டுரைகள் என்ப வற்றோடு இணையத்தள தகவல்கள் என்பனவற்றிலிருந்தும் தரவுகள் பெறப்பட்டு இவ்வாய்வு சரியான முறையில் வடிவமைக்கப்படுகிறது.

திறவுச் சொற்கள் - உடன் பிறந்த எண்ணங்கள், அறிவு முதல்வாதம், அனுபவமுதல்வாதம், அறிவாராய்ச்சியியல், நியாயித்தல்.

1. ஆய்வு அறிமுகம்

மெய்யியலின் முதன்மைக்குரிய பகுதிகளில் ஒன்றாக அறிவாராய்ச்சியியல் விளங்குகின்றது. இது ஆங்கிலத்தில் Epistemology என அழைக்கப்படுகிறது. Episteme என்பது அறிவையும் Logos என்பது முறைமை எனவும் பொருள் கொள்ளப்பட்டு அறிவு பற்றிய முறையான ஆராய்ச்சி அறிவாராய்ச்சியியல் என அழைக்கப்படுகிறது. [1] இவ்வாய்வுத் துறையானது அறிவென்றால் என்ன? நாம் எவ்வாறு அறிவினைப் பெறுகின்றோம்? அறிவிற்கும் அபிப்பிராயத்திற்குமிடையிலான வேறுபாடு என்ன? நிச்சயமான அறிவினைப் பெறுதல் சாத்தியமா? எனும் வினாக்களுக்கு விடை தேடுமோர் ஆய்வுத்துறையாக குறிப்பிடலாம். அறிவும் அதன் சாத்தியப்பாடு குறித்ததுமான பிரச்சினைகள் கிரேக்க காலத்திலேயே தோற்றம் பெற்றன. சோக்கிரட்டீசுக்கு முற்பட்ட மெய்யியலாளர்கள் அறிவாராய்ச்சியியல் குறித்து அதிக அக்கறை காட்டவில்லை.

இயற்கை பற்றி ஆராய்ந்து அது தொடர்பான அறிவு பெற இயலுமானது எனக் கருதிவிட்டமையால் அவர்கள் அறிவாராய்ச்சியியல் குறித்து அதிக அக்கறையுடன் ஆராயவில்லை [2]. சோபிஸ்டுக்களின் காலத்திலிருந்தே அறிவும், அதன் சாத்தியப்பாடு குறித்ததுமான வினாக்கள், சந்தேகங்கள், ஜயநிலைகள் முதன்முதலில் எழுந்தன. இருப்பினும் பிளேட்டோவையே அறிவாராய்ச்சியலின் தந்தை எனக் குறிப்பிடலாம். ஏனெனில் அறிவு குறித்ததான அடிப்படை வினாக்களை எழுப்பியவர் பிளேட்டோவே. இவரால் முன்வைக்கப்பட்ட வடிவக் கோட்பாடு (Form theory) அறிவாராய்ச்சியலின் தொடக்கநிலையாகும். இவ்வாறு அறிவு தொடர்பான ஆராய்ச்சிகள் கிரேக்க காலம் தொடக்கம் ஆராயப்பட்டு வந்தாலும் இது தொடர்பிலான தீவிர ஆராய்ச்சி நவீன காலத்திலேயே இடம்பெற்றது. குறிப்பாக 17ஆம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய அறிவு முதல் வாதிகள், அனுபவமுதல்வாதிகள், கான்ட், ஹெகல், போன்றோர் இது தொடர்பில் தீவிரமாக ஆராய்ந்தனர். அறிவுமுதல்வாதிகளான டேக் காட், ஸ்பினோஷா, லைப்பினிஸ்ட் போன்றோர் அறிவு உடன் பிறந்ததாக எமது உள்ளத்தில் காணப்படுகிறது என்பதை வலியுறுத்தினர். அதாவது நாம் பிறக்கும் போதே அறிவுடன் பிறக்கின்றோம் என்றும் பின்னர் அது நியாயித்ததினால் விருத்தி செய்யப்படுகின்றது எனவும் வாதிட்டனர். நியாயவாதிகளின் மேற்படி கருத்தினை ஏற்காத அனுபவ முதல்வாதிகளான ஜோன் லொக், பார்க்ளி, டேவிட் கியூம் போன்றோர் நியாயவாதிகளின் உடன் பிறந்த அறிவு எனும் கருத்தினை மறுத்து நாம் அனுபவத்தினூடாகவே அதாவது புலனுணர்வினூடாகவே நிச்சயமான அறிவினைப் பெறுகின்றோம். எனும் கருத்தினை முன்வைத்தனர் [3].

இதில் குறிப்பாக ஜோன் லொக் (1632-1704) எனும் அனுபவமுதல்வாத சிந்தனையாளர் நியாயவாதிகளின் உடன் பிறந்த அறிவு எனும் கருத்தினை முற்றாக நிராகரித்தார். 1960களில் வெளிவந்த அவரது மனித அறிவு பற்றிய கட்டுரை (Essay concerning human understanding) எனும் நூலில் இதனைக் காணலாம். இந்நூல் நான்கு புத்தகங்களாக வெளிவந்தது. இதில் முதலாவது புத்தகத்தில் மரபு வழியாக வந்த நியாயவாதிகளின் உடன் பிறந்த எண்ணங்கள் உண்டு என்பதை நிராகரிக்கிறார். **இரண்டாவது** புத்தகத்தில் எமது ஒவ்வொரு எண்ணங்களும் அனுபவத்திலிருந்து தோற்றம் பெறுவதாக குறிப்பிடுகின்றார். மூன்றாவது புத்தகத்தில் சொற்களும் அவற்றின் அர்த்தங்கள் தொடர்பிலும், சொற்களின் துன்பிரயோகம் தொடர்பிலும் ஆராய்கின்றார். நான்காவது புத்தகத்தில் அறிவின் இயல்பு,

அதன் வரையறைகள் தொடர்பிலும் விஞ்ஞானம் தொடர்பிலும் ஆராய்கின்றார் [4]. மனித அறிவு பற்றிய கட்டுரையின் முதலாவது புத்தகத்தில் நியாயவாதிகளின் உடன் பிறந்த அறிவு உண்டு என்பதை முற்றாக நிராகரித்து அறிவின் வாயில் புலனுணர்வே என்பதை லொக் நிலைநாட்டுகின்றார். பிற்காலத்தில் கான்ட் எனும் ஜேர்மனிய அறிஞர் அறிவுமுதல் வாதம், அனுபவ முதல் வாதம் எனும் இரண்டிலும் காணப்படும் குறைபாடுகளை சுட்டிக்காட்டி இரண்டினதும் கூட்டிணைப்பாகிய விமர்சன முறை (Critical Method) யினை தனது தாய் அறிவின் விமர்சனம் எனும் நூலில் முன்வைக்கிறார்.

2. ஆய்வுப்பிரச்சினை

அறிவாராய்ச்சியியலில் நியாயவாதிகளினால் அறிவினைப் பெறுகின்ற வாயிலாக குறிப்பிடப்படும் உடன் பிறந்த அறிவு (Innate idea) எனும் கருத்தாக்கம் எவ்வாறு லொக்கினால் முற்றாக நிராகரிக்கப்படுகிறது என்பதை பகுப்பாய்வு செய்வதும், வரையறுப்பதுமே இவ் ஆய்வின் பிரச்சினையாகும்.

3. ஆய்வின் நோக்கம்.

அறிவாராய்ச்சியியலில் நிச்சயமான அறிவினைப் பெறுகின்ற வாயில்களில் ஒன்றாக பிளேட்டோ தொடக்கம் நியாயவாதிகள் ஈறாக கருதப்பட்டு வந்த உடன் பிறந்த அறிவு எனும் எண்ணக்கருவினை ஜோன் லொக் எனும் அனுபவமுதல் வாத சிந்தனையாளர் எவ்வாறு தனது An Essay Concerning Human Understanding. எனும் நூலில் மறுத்துக் கூறுகின்றார் என்பதை வெளிப்படுத்துவதையே இவ்வாய்வு பிரதான நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. அத்தோடு அறிவினைப் பெறுவதில் அனுபவத்தின் இன்றியமையாமையை விளக்குவதையும் இவ்வாய்வு உபநோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது.

4. ஆய்வின் முறையியல்

இவ்வாய்வின் நோக்கத்தினை நேர்த்தியான முறையில் அடைந்து கொள்வதற்காக பல்வேறுபட்ட ஆய்வு முறையியல்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. குறிப்பாக இவ்வாய்வானது ஜோன் லொக்கினது மனித அறிவு பற்றிய கட்டுரை (An Essay concerning Human Understanding) எனும் நூலினை நுணுகி ஆய்வு செய்வதற்காக பகுப்பாய்வு முறையை பயன்படுத்துவதாக அமைந்துள்ளது. அத்தோடு விபரண முறையியலும் இவ்வாய்வின் முறையியலாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இவ்வாய்வு தொடர்பான தகவல்கள் யாவும் இலக்கிய ஆய்வுகள் மூலமே பெறப்படுகின்றன.

அதாவது இவ்வாய்வு சார்ந்த மூலநூல்கள், உரை நூல்கள், அது சார்ந்த விளக்க நூல்கள், மற்றும் வியாக்கியானங்கள் என்பன பயன்படுத்தப்படுவதோடு இவை தொடர்பில் வெளிவந்த கட்டுரைகள், சஞ்சிகைகள் என்பனவற்றிலிருந்து பெறப்பட்ட தகவல்களும் அத்தோடு இணையத்தளங்களில் வெளிவந்த சிறு சிறுகட்டுரைகள் என்பனவும் பயன்படுத்தப்பட்டு இவ்வாய்வு நிறைவு செய்யப்படுகிறது.

5. ஆய்வு வரையறை.

உடன் பிறந்த எண்ணங்களுக்கு எதிராக அனுபவ முதல் வாதிகளினால் பல மறுப்புரைகள் முன்வைக்கப்பட்டாலும் இவ்வாய்வின் நோக்கம் கருதி ஜோன் லொக்கினது மனித அறிவு பற்றிய கட்டுரையின் முதற் புத்தகத்தை மட்டும் அடிப்படையாகக் கொண்டு இவ்வாய்வு வரையறுக்கப்படுகிறது.

6. ஆய்வு தொடர்பான விவாதங்கள்

உள்ளுறை எண்ணம் என்ற கொள்கையின் மறுப்பு

லொக் அறிவு பற்றிய பிரச்சினையை யாவற்றிற்கும் மேலான முதன்மையானதாகக் கருதினார். நாம் ஆராய்ச்சிகள் தொடங்குவதற்கு முன் நம்முடைய திறமைகளைப் பற்றியும் (abilities) நமது புரிந்துகொள்ளலின் (Understanding) எல்லையைப் பற்றியும் ஆராயவேண்டுமென்று கட்டாயத் தேவையாம். டேக்காட், எண்ணங்களை அவற்றின் மூலத்திற்கேற்றவாறு (Origin) மூன்று வகைகளாகப் பிரித்தார். அவை உள்ளுறைபவை, நுகர்ச்சியில் அறியப்படுபவை, நம்மால் புதியனவாகக் கண்டுபிடிக்கப்பட்டவை என்பவையாம் [5]. அவற்றுள் உள்ளுறை எண்ணங்களையே அவர் பெரிதும் மதித்தார். ஆனால் எண்ணங்கள் புலன்கள் வாயிலாகவே பெறப்படுகின்றன என்று லொக் உரைத்தார். அவர் டேக்காட்டின் கருத்தை நிராகரித்ததுடன் பேக்கனின் புலன்வழிக் கொள்கைக்கு உளவியற் பாங்காக வளர்ச்சியடைந்த அறிவாராச்சியியல் அடிப்படையையும் அளித்தார்.

உள்ளுறை எண்ணங்கள் பற்றிய பிரச்சினையை லொக் தம் கட்டுரையின் முதற் புத்தகத்தில் (First book of essay) விளக்குகிறார். பல விடயங்கள் நம் அறிவின் மூலத்தைக் கண்டுபிடிப்பதைப் பொறுத்தே இருக்கின்றன. மேலும் டேக்காட்டும் மற்றும் சிலரும் நம்புவது போல, அடிப்படைகளைப் பற்றி நாம் உடன் பிறந்த அறிவு பெற்றிருப்பது உண்மையானால் அவைகளின் ஏற்புடைமையைப் பற்றிய கேள்வி எழவேண்டிய தேவையில்லை.

எனவே லொக் உள்ளுறை எண்ணங்கள் உண்டென்னும் கொள்கை தவறென்று மெய்ப்பிக்க முனைந்தார். நாம் உள்ளுறை அறிவைப் பெற்றிருக்கவில்லை" என்பதே லொக் நியாயவாதத்திற்கு எதிராக எழுப்பிய புரட்சிகரமான கொள்கையாகும். மனிதன் பொதுவான சிறு உண்மைகளைப் புரிந்துகொண்டதும் அவை ஐயுற முடியாதவை என அறிந்தால் அவைகளை உள்ளுறைபவை எனச் சுருக்கமாகவும் எளிதாகவும் முடிவு கட்டலுற்றான். இத்தகைய (குறுக்கு) வழி, உண்மையைத் தேடிக் கண்டுபிடிப்பதில் உள்ள இன்னல்களைத் தவிர்க்கச் சோம்பேறிகளுக்கு எளிதாயிருப்பதுடன் இதுகாறும் உள்ளுறை எனக் கருதப்பட்டவைகளைப் பற்றி மேலும் ஆராய்வதையும் தடுக்கிறது என்று லொக் கருதினார். அத்துடன் அவர் உள்ளுறை எண்ணங்கள் உண்டு எனும் கொள்கையை குறைபாடுகள் கொண்டதாகக் குற்றஞ்சாட்டினார்.

* சில எண்ணங்களைப் பற்றி அறிவு, இளமையிலேயே நம்முள் ஏற்பட்டிருக்கலாம். ஆனால் அத்தகைய உண்மைகளைப் பற்றி ஆராய்வோமானால் அவைகளும் நுகர்ச்சியில் பெறப்பட்ட உண்மைகள் அன்றி உள்ளுறை எண்ணங்களால் ஆக்கப்பட்டவையல்ல என்பது தெளிவாகும். நம் உளத்தில் பிறவியிலேயே சிந்தனை அல்லது செயல்முறை அடிப்படைகள் (Speculative or practical principles) இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அவ்வாறு இருக்குமாயின் அவைகளும் மற்றவைகளைப் போலவே அனுபவத்தில் பெறப்பட்டவையே. மேலும் நம் உள்ளத்தில் உள்ளுறை அடிப்படைகள் (principles) இருப்பினும் அவற்றை நுகர்ச்சியினால் அறியப்பட்டவைகளிலிருந்து பிரித்தறிய (distinguish) முடியாது.

* நாம் அறிவைப் பயன்படுத்தத் தொடங்கும்போது முதன்முதலாக உள்ளுறை எண்ணங்கள் உண்டென்பதை உணர்கின்றோம் என்றும் கூறமுடியாது. புதியனவாகப் பிறந்த குழந்தைகள், பேதைகள் (idiots), கல்வி அறிவு இல்லாதோர், உள்ளுறை எண்ணங்களைப் பற்றி ஒரு சிறிதும் அறிந்திலர். எனவே உள்ளுறை எண்ணங்கள் உண்டென்னும் அவற்றை அறியவில்லை என்ற முடிவுக்கு உந்தப்படுகின்றனர். ஆனால் உள்ளுறை உண்மைகள் அறியப்படாத ஒன்றாயுள்ளது எனக் கூறுவது முரண்பாடாகும்.

* ஒழுக்க நியதிகளையும் (Moral laws) உள்ளுறைவதாகக் கருத முடியாது. ஏனெனில் அவை தாமே விளங்குவனவாகவோ அல்லது அனைவராலும் உணரப்படுவனவாகவோ, அல்லது அனைவரையும் செயலாற்றத்

தூண்டுனவனவாகவோ அல்ல. இத்துறையில் எதைப் பற்றியும் பொது உடன்பாட்டை (universal consent) வற்புறுத்த இயலாது. ஏனெனில் ஒழுக்க நியதிகள் நாட்டுக்கு நாடு, சமயத்திற்கு சமயம் வேறுபட்டிருக்கின்றன. மேலும் நாம் ஒழுக்கப் பழக்கங்களை (Moral customs) ஆராயுங்கால், ஓரிடத்தில் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுபவை பிறிதோரிடத்தில் மீறப்படுவதையும், இந்நிலை மக்களுக்குத் தெரிந்திருப்பதையும் காண்கின்றோம். பல நாடுகளிலும் அறத்தைப் பற்றிப் பொதுவாக ஒரே மாதிரியான கருத்துக்கள் நிலவுவதற்கும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவதற்கும் காரணம், அறம் உள்ளுறையானது என்பதாலல்ல, இது இலாபகரமாயுள்ளது என்பதனாலேயாகும். ஒழுக்க நியதிகள் உள்ளுறைபவை ஆனால் அவை படிப்படியாக நம்முடைய விருப்புவெறுப்புக்களாலும் பழக்கவழக்கங்களாலும் தெளிவை இழக்கின்றன என்று கூறுவது அவற்றின் பொதுதன்மையை மறுப்பதாகும். மேற்படி உள்ளுறை நியதிகள் தெளிவு இழக்கவில்லையானால் அவை எல்லா மக்களிடமும் காணப்பட வேண்டும். மிகத் தெளிவாக குழந்தைகளிடமும் பண்பாடு அறியாதவர்களிடமும் காணப்பட வேண்டும் ஆனால் அவர்களிடம் எத்தகைய பொதுவான உள்ளுறை நியதிகளைக் காண்கின்றோம்? “ஒரு குழந்தை, முதலில் தன்னுடைய தாயையும் தொட்டிலையும் பிறகு வயது வளரவளரத் தன்னுடைய விளையாட்டுப் பொருள்களையுமே அறிகின்றது” நாகரிகமற்ற ஓர் இளைஞனின் மனம் அவன் மரபிற்கேற்பக் காதலும் வேட்டையாடும் அவாவுமே நிறைந்ததாய் இருக்கின்றது.

* பொதுவாக உள்ளுறை எண்ணமாகக் கருதப்படுவதும் டேக்காட்டினால் மிகவும் வற்புறுத்தப்பட்டதுமான கடவுள் பற்றிய எண்ணத்தையும் உண்மையில் உள்ளுறைபவையாகக் கருதமுடியாது. ஏனெனில் மனித இனத்தில் சில வகுப்பினர் கடவுளைப் பற்றிய எண்ணமே இல்லாமலிருக்கின்றனர். அல்லது தெளிவில்லாத கடவுள் எண்ணமுடையவராய் இருக்கின்றனர். மேலும் உலகம் முழுவதிலும் பரவியுள்ள மனித இனம், கடவுள் பற்றிய எண்ணம் பெற்றிருப்பினும் அது பற்றிய கடவுள் எண்ணம் உள்ளுறைவது என முடிவு கட்டுவது தவறாகும். ஏனெனில் தீ, கதிரவன், அனல், எண் இவைகளைப் பற்றிய எண்ணங்கள் மனித இனத்தால் பொதுமையாக அறியப்பட்டிருப்பினும் இவைகளை உள்ளுறை எண்ணங்களாக கருத முடியாது. அறிவுள்ள எந்த மனிதனும் படைப்பில் வெளிப்படையாகக் காணப்படும் தெய்வீக மெய்யறிவு, ஆற்றல் போன்றவற்றின் சின்னங்களைப் பற்றிச் சிந்திப்பதாலேயே கடவுளைப்பற்றிய எண்

ணத்தைப் பெறக்கூடும். மேலும் ஓர் எண்ணம் பொதுமையானது என்பதால் அதனை உள்ளுறை எண்ணமாகக் கருதமுடியாது. ஏனெனில் இவை இரண்டும் வேறுபட்டவை. முன்னையது ஓர் எண்ணத்தின் பரவலைக் காட்டுவது பின்னையது அதன் மூலத்தைச் சுட்டுவது உள்ளுறை எண்ணக் கொள்கை ஆராய்ச்சித் தெளிவின்மையால் எழுவது என்பது விளங்குகிறது. அக்கொள்கையைப் பின்பற்றுவோருள் பலர் புகழ்பெற்றவராகவும் அறிகுராகவும் இருப்பினும் அறிவாராச்சியியலின் முதற்படியே அக்கொள்கையை மறுப்பதாகும். எனவே லொக், உள்ளுறை எண்ணங்களின் சிறப்பினை மறுக்கின்றாரேயன்றி, உளத்தின் உள்ளுறை ஆற்றல்களை மறுக்கவில்லை என்பதை நாம் மறத்தலாகாது. லொக் உள்ளுறை அடிப்படைகளைப் பற்றிய கொள்கையை மறுப்பதனால் அவர் ஓர் ஐயவாதியாகக் கருதமுடியாது. அவர் அத்தகைய அடிப்படைகளின் உறுதித்தன்மையை மறுக்கவில்லை. அவர் வற்புறுத்திக் கூறுவது யாதெனில் அவற்றின் உறுதித்தன்மை அவை உள்ளுறைபவையாக இருப்பதனால் பெறப்படுகிறது என்று என்பதேயாகும். உறுதித்தன்மை எவ்வாறு பெறப்படுகிறதெனின் ஓர் அடிப்படையை உறுதியானது என்று ஏற்கும்போது அந்த அடிப்படை குறிப்பிடும் பொருள்களின் தன்மையை வேறுவகையாகக் கருத முடியாது என்பது தெளியப்படுவதனாலேயல்லாமல் அது உள்ளுறைவது என்பதனால் அன்று.

ஒரு விஞ்ஞானியோ, அல்லது வேறு யாரோ ஒரு மூல அடிப்படையின் (First principle) ஏற்புடைத் தன்மையை ஆராயும் போது அதனுடைய மூலத்தை (Origin) அறிய நாகரிகமற்றவன் அல்லது புதிதாகப் பிறந்த குழந்தையின் உளத்தில் அந்த அடிப்படை உள்ளுறைவனவாகவே இருந்து அறிவைப் பயன்படுத்தும்போது அது அறியப்படுகின்றதா எனத் தீர்மானிக்க முற்படுவதில்லை அதற்குப் பதிலாக அவர்கள் பொருள்களைச் சரிவர உற்று நோக்குவதிலும் ஆராய்ந்து பார்ப்பதிலும் ஈடுபடுகின்றனர். பொருள்களின் இயல்பைச் சரிவர உணர்த்துவதால் அந்த அடிப்படை ஓர் அடிப்படையாகக் கருதப்படுகின்றது [6].

இவ்வாறு லொக் விளக்குவது பொதுஅறிவு நோக்கை (common sense point of view) வற்புறுத்துவதாகத் தெரிகிறது. நாம் நம்மைச் சூழ்ந்துள்ள உலகைப்பற்றிய அறிவு பெற நம்மைச் சூழ்ந்துள்ள உலகிலிருந்தே தொடங்க வேண்டுமென்றி நம்முடைய உளத்தின் அமைப்பைப் பற்றிய அக்காட்சிப் பாகுபாட்டைக் (introspective analysis of the furniture of our minds) கொண்டு தொடங்கக்கூடாது.

நம் அறிவு முழுவதும் புலன் நுகர்ச்சியிலேயே எழுகிறது என்று லொக் கூறும்போது அவர் விஞ்ஞானிகளின் கையாளும் முறையையே எளிய மொழியினால் (in plain language) தெளிவுபடுத்துகின்றார். இவ்வாறு லொக் தனது கட்டுரையில் உடன் பிறந்த எண்ணத்திற்கு எதிரான தனது காரசாரமான கண்டனங்களை முன்வைக்கிறார்.

7. ஆய்வு முடிவுகள்

லொக் தனது கட்டுரையில் உடன் பிறந்த எண்ணங்கள் உண்டு என்பதை மறுத்து அறிவினைப் பெறுவதில் அனுபவத்தின் (புலனுணர்வின்) இன்றியமையாமையை வலியுறுத்தினாலும் அனுபவத்தின் ஊடாக பெறப்படும் அறிவும் நிச்சயமான அறிவினைத்தரும் ஒன்றாக கருத முடியாது. ஏனெனில் புலனுணர்வின் ஊடாகப் பெறப்படும் பல தரவுகள் பிழையான அறிவினை தருகிறது. அனுபவத்திற்கு எதிராக கான்ட் எனும் அறிஞராலும் பல விமர்சனங்கள் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன. குறிப்பாக புலனுணர்ச்சியினால் நாம் உள்பொருளை ஊடுருவிச் செல்ல முடியாது எனவும் அனுபவத்தின் ஊடாக பௌதீக வதீதம் தொடர்பான அறிவினைப் பெற முடியாது எனவும் குறிப்பிடுகின்றார். லொக் அறிவுமுதல் வாதத்திற்கு எதிரான தனது கருத்தினை முன் வைத்து அறிவு பெறுவதற்கு அனுபவத்தின் இன்றியமையாமையை வற்புறுத்தினாலும் நியாயவாதிகளினாலும், கான்ட், போன்ற சிந்தனையாளர்களாலும் அனுபவமுதல் வாதத்திற்கு எதிராக காரசாரமான கண்டனங்கள் முன்

வைக்கப்படுகின்றன. 1781இல் கான்ட் தனது தூய அறிவின் விமர்சனம் (Critique of Pure Reason) எனும் நூலில் அனுபவம் நியாயம் எனும் இரண்டிலும் காணப்படும் குறைபாடுகளைச் சுட்டிக்காட்டி இரண்டினதும் கூட்டிணைப்பாகிய விமர்சன முறையியல் (Critical Method) எனும் புதிய முறையியலை அறிவாராச்சியியலில் அறிமுகப்படுத்தினார். எனவே 1960ஆம் ஆண்டு லொக்கின் மனித அறிவு பற்றிய கட்டுரையுடன் தொடங்கிய நவீன கால அறிவாராய்ச்சியியல் இயக்கம் 1781இல் கான்ட் தனது தூய அறிவின் விமர்சனத்துடன் முடிவுறுவதை நாம் காணலாம்.

உசாத்துணை நூல்கள்.

- [1] <http://en.wikipedia.org/wiki/epistemology>.
- [2] இராமானுஜாச்சாரி.ஆர். “அறிவு ஆராய்ச்சியியல்” தமிழ் வெளியீட்டுக்கழகம், சென்னை, pp- 12-13,(1966).
- [3] Stuart Brown, “British Philosophy and the age of Enlightenment”, Rutledge, London and New York, pp-76- 77, 2000
- [4] http://en.wikipedia.org/wiki/an_essay_concerning_human_understanding.
- [5] Russell Bertrand, “History of western philosophy”, George Allen & Unwin Ltd, pp-588, (1946).
- [6] <http://Plato.Stanford.edu/entries/lock>